KUUROJEN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

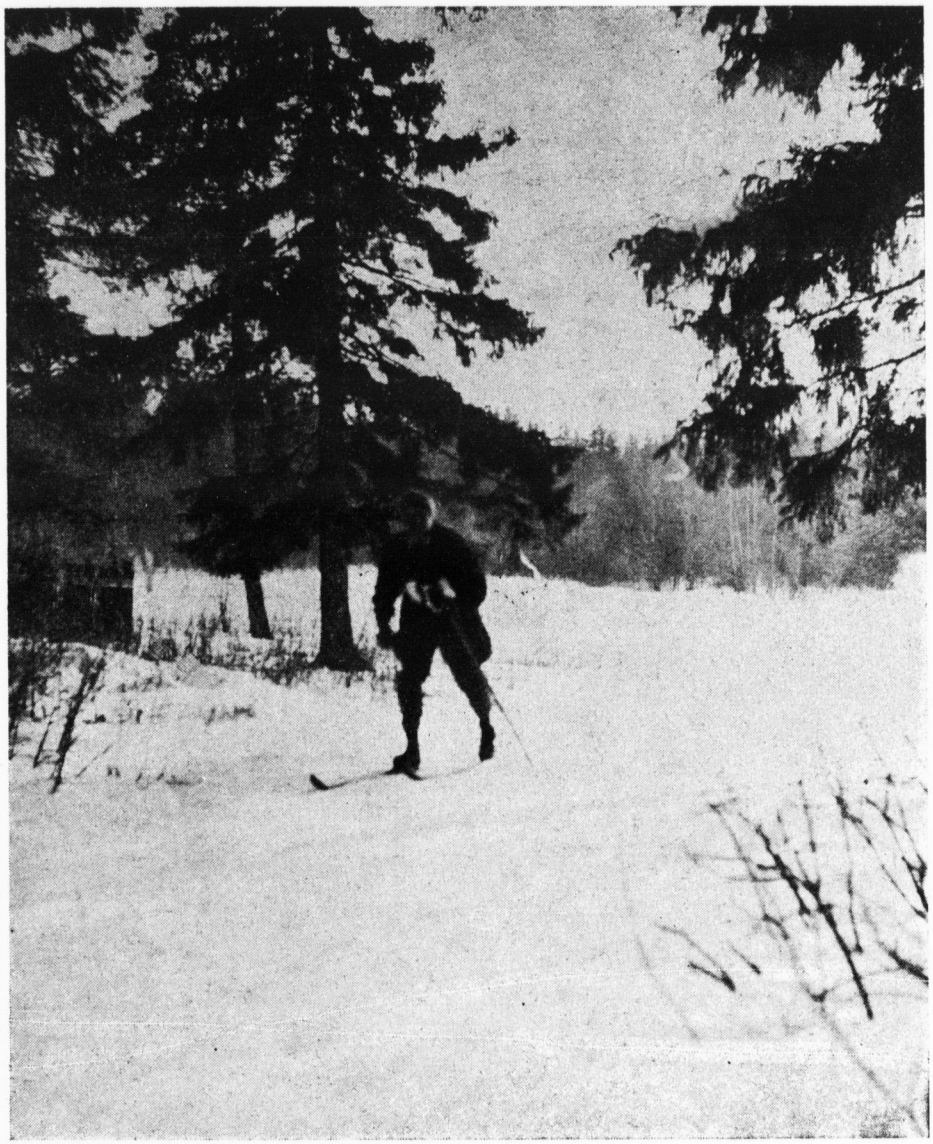

Hiihtäjän iloa, lumen kiloa. Valok. R. Pitkänen

HELMIKUU **N:o 2 - 1950**

ME TARVITSEMME

ystäviä kuulevain maailmassa!

Kuurot ovat invaliideina varhaisesta lapsuudestaan saakka eläneet ainaisen hiljaisuuden ympäröiminä. He eivät saa nauttia kaikesta kauniista ja hyvästä, jota muille kuulon avulla on niin runsaasti tarjolla. Heidän jatkokoulutuksensa on vielä kokonaan järjestämättä. Kuitenkin monet kuuroista ovat ominpäin opiskellen saavuttaneet huomattavan yleissivistyksen ja ammattitaidon.

Ammatissaan ja työssään he ovat tunnollisia ja taitavia tekijöitä, jos saavat koettaa, mihin pystyvät. He tahtovat muiden kansalaisten rinnalla olla rakentamassa työllään parempaa tulevaisuutta maallemme.

Harmaan arkiaherruksen keskellä he kaipaavat myös henkistä virkistystä niinkuin muutkin. He eivät sitä kuitenkaan saa muualta kuin omasta piiristään, sillä he ovat kuuroutensa takia pois suljetut ja yksinäiset teidän seurassanne. Heillä on ympäri maatamme 42 omaa yhdistystä lukuisine alaosastoineen tarjoamassa valistusta ja henkisesti jalostavaa toimintaa.

Yhdistysten työtä valvoo ja ohjaa sekä aineellisesti tukee Suomen Kuuromykkäinliitto. Sen asiamies on aina valmiina saapumaan joka paikkaan, missä tarvitaan apua. Kuitenkin liiton varat ovat vähäiset, katsoen työn laajuuteen ja suureen tarpeeseen.

Kuuleva ystävä. Ryhdy Suomen Kuuromykkäinliiton kannattajajäseneksi maksamalla liiton postisiirtotilille n:o 6825 vuosittain 500 markkaa. Muuta ei Sinulta pyydetä, mutta voit olla varma hiljaisen maailman kiitollisuudesta, ojentaessasi auttavan, lämpimän käden maamme kuuroille.

Jos voit, niin muista liittoamme lahjoituksilla ja testamenteilla. Nämä varat tulevat paljosta osattomien hyväksi parhaalla mahdollisella tavalla.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO

Helsinki, Liisank. 27 E 10.

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HELMIKUU | 55. VUOSIKERTA | N:o 2 · 1950

Hiukan helpotusta kuurojen asemaan

Lehtemme viime numerossa oli pastori L. A. Paunun allekirjoittama uutinen siitä, että kuurot vihdoinkin saavat hyväkseen n.s. invaliditeettialennuksen, joka on 50 %, vastaten 30.000 markan vähennystä verotettavista tuloista. Tätä on jo kauan odotettu ja liittommekin edustajakokouksissa sitä on moneen kertaan toivottu. Myös on lain mukaan kuuroilla (laki puhuu tietenkin kuuromykistä) vapaus koiraveron suorittamisesta. Tämän verovapauden saamiseksi on kaupungeissa tehtävä anomus kaupunginhallitukselle ja maalla kunnallishallitukselle ja mukaan liitettävä todistus siitä, että koira on joko palvelus- tai apukoira ja sellaisena välttämätön kuurolle omistajalleen. Monet ovat tätä koiraverovapautta anoneet ja saaneetkin, voiden siten pitää luonaan uskollisen ystävän, joka huomauttaa isännälleen milloin vieraita on tulossa, vartioi hänen omaisuuttaan, varoittaa häntä ulkona liikkuessa monenlaisista vaaroista ja on monilla muillakin tavoilla hyödyksi.

Me olemme iloisia näistä helpotuksista, joita valtio ja kunta myöntävät kuuroille.

Lisäksi kuurojenyhdistysten tekemien anomusten johdosta ovat monen paikkakunnan elokuvateattereiden omistajat myöntäneet paikkakunnalla asuville kuuroille oikeuden ostaa elokuvanäytäntöihin sotilas- tai lastenlippuja, mikä merkitsee noin 50 % alennusta. Tähän on oikeutettu syynsä siinä, että nykyään esitetään elokuvissa vain äänifilmejä, joiden puhe ja musiikki menevät kokonaan hukkaan kuuroilta, eikä ainakaan kotimaisissa filmeissä käytetä selittävää suomenkielistä tekstiä. Viimeksi Helsingin 53 elokuvateatteria on myöntänyt Helsingin Kuur.yhdistyksen jäsenille valokuvalla ja asianomaisella leimalla varustettua jäsenkirjaa näyttämällä tilaisuuden ostaa itselleen sotilas- tai lastenlippuja elokuvanäytäntöihin — ei kuitenkaan tungosaikoina. Yhdistyksen on valvottava, että tämä oikeus on ainoastaan kuuroilla jäsenillä.

Kirkollisveroista sensijaan ei kuuroille ole mitään alennusta, vaikka sitä yleisesti toivotaankin. Tähän ei olekaan mitään mahdollisuutta, sillä kirkkolaki ei tee mitään erotusta kuuron tai kuulevan verotuskohteen välillä, elleivät seurakuntien verotusviranomaiset sitä omasta tahdostaan myönnä.

Kuitenkin on huomattava ja monen seurakunnan papiston tunnustama epäkohta siinä, etteivät kuurot voi käyttää hyväkseen yhteisiä jumalanpalveluksia kirkossa, eivät kuunnella radiohartaushetkiä eivätkä osallistua papiston pitäjällä toimeenpanemiin hartaushetkiin, kun eivät voi seurata sananjulistusta. Myöskään ei seurakunnan papisto millään tavalla huolehdi kuurojen seurakuntalaistensa sielunhoidosta, vaikka se helposti kävisikin päinsä esim. siten, että seurakunnan pappi joskus kutsuisi kuurot erikseen hartaustilaisuuksiin ja puhuisi heille. Seurakunnan pappi voisi myös kuurojen esitelmäpäivillä tarjoutua pitämään hartaushetken kuuroille joko kirkossa tai kokouspaikassa. Tämä ei ole vaikeata, sillä nykyään yli 90 % kuuroista ymmärtää tavallista puhetta, kunhan puhuja muistaa puhua verkalleen aivan kuin puhuisi hyvin suurelle kuulijakunnalle. Tällaisia kokeita tehtiin mm. Vimpelissä viime kesänä seurakunnan nuorisopapin saarnatessa kirkossa yksinomaan kuuroille ja joulukuussa yhdistyksen esitelmäpäivillä kirkkoherran saarnatessa. Mitään tulkkia ei tarvittu ja kaikki ymmärsivät täydellisesti saarnat, puheet ja virret. Myöskin Uudenkaupungin kirkkoherra saavutti kuurojen kiitollisuuden oppiessaan puhumaan heille tarpeeksi hitaasti ja selvästi.

Kuurot hyvin mielellään kokoontuvat kuulemaan Jumalan sanaa. Kun heidän omat pappinsa eivät tarpeeksi usein voi saapua tapaamaan seurakuntalaisiaan,

olisi hyvin suuri apu, jos seurakuntien papisto kiinnittäisi huomiota kuurojenkin tarpeisiin uhraamalla pienen osan ajastaan edes kerran vuodessa heille. Silloin kuurojen omat papit vapautuisivat käymään vain niiden luona, jotka eivät voi saapua kuurojen omiin kokouksiin ja hartaustilaisuuksiin, joita seurakuntien papit järjestäisivät.

Yleisesti kuurot paheksuvat sitä, että heidän täytyy maksaa samansuuruiset kirkollisverot kuin kuulevienkin, vaikka eivät saa vastapalvelukseksi muuta kuin murto-osan — jos sitäkään seurakunnan jäsenilleen tarjoamasta hyvästä. Muutamissa seurakunnissa on kuuroille myönnetty täydellinen vapaus kirkollisveroista, mitä esimerkkiä olisi syytä seurata. Monet ovat kyllästyneinä palauttaneet kirkollisverolippunsa takaisin seurakunnalle ja pyytäneet eroa kirkosta sillä perusteella, ettei seurakunta tee heidän hyväkseen mitään ja että meillä on omat valtion — ei seurakunnan — palkkaamat pappimme. Useassa tapauksessa tämä on johtanut siihen, että asianomainen kuuro on vapautettu kirkollisveron suorittamisesta eikä hänen ole tarvinnut ryhtyä niin äärimmäiseen toimenpiteeseen kuin kirkosta eroamiseen.

Kun nyt valtio ja kunnat sekä elokuvien omistajat ovat myöntäneet kuuroille helpotuksia verotuksessa ja maksuissa, olisi kirkonkin syytä seurata esimerkkiä vapauttamalla kuurot kokonaan kirkollisveroista siellä, missä kuurojen hyväksi ei seurakunnan ja sen papiston taholta mitään tehdä ja alentamalla muualla, missä seurakunta avustaa kuurojenyhdistyksiä tai muuten huolehtii kuurojen hengellisestä tarpeesta, kirkollisverot kuurojen kohdalta 75 %:lla. Toivomme, että omat pappimme tekisivät tästä esityksen seurakuntien hallinnoille ja kirkolliskokoukselle, koska heille kuuluu omalla alallaan valvoa kuurojen seurakuntalaisten etua.

Rurik Pitkänen

Arv. kirjeenvaihtajillemme

huomautamme, että kaikkien uutisten ja muiden kirjoitusten tulee olla toimituksessa *ennen kuukauden 15 päivää.*

Henkilömuotokuvat

julkaistaan vain siinä tapauksessa, että kuvaa seuraa 200:—. Kuvien tulee olla toimituksessa ennen kuukauden 15 päivää.

Jatkoa kirjoitukseen »Tirkistelyä»

(n:ossa 12/1949).

Tekipä mieleni hihkaista eläköötä luettuani t. l. n:ossa 12 olleen nimimerkki »Ahti Pääkkösen» kirjoituksen. — Vihdoinkin joku, joka uskalsi kajota siihen asiaan! Olen kyllä itsekin monesti aikonut kirjoittaa samasta asiasta, mutta se jäi, kun pelkäsin »pilaavani» sillä kirjoituksellani tämän kauniin lehtemme palstatilat. Ja nyt putkahtaa jostakin joku »Ahti Pääkkönen», joka ilman muuta, ja aivan ennakkoluulottoman rohkeasti leväyttää samaisen asian esille. — Kunnia hänelle!

Kuten siis hänen kirjoituksestaan ilmenee, on kuuroilla silmiinpistävänä ikävä ominaisuus kokoontuessaan yhteisiin tilaisuuksiin juoruilla ja arvostella toisiaan. Sellainen »pahe» on heille eräänlainen »elinkeino». N.s. »kolmas persoona» on heille toisarvoinen seikka — oma minä on tärkeämpi, ja sitä mielellään »ruokitaan» toisten kommelluksilla ja puutteilla. Jopa eräitten yhdistysten puheenjohtajatkin mielellään edistävät juoruilun halua ajattelemattomilla huomautuksillaan. Mielestäni puheenjohtajan pitäisi olla yhdistyksessä »ensimmäinen mies», joka omalla esimerkillään vaikuttaa hyvää toverihenkeä jäsenten keskuudessa. — Ehdottaisinpa tässä sivumennen — noin vaan muodon vuoksi — julistettavaksi yhdistysten kesken kilpailu siitä, missä yhdistyksessä on paras puheenjohtaja siinä mielessä, että hän on vapaa kaikesta panettelusta ja kykenee myös pitämään alaisensa kurissa samasta asiasta. Varmaan sellaisia puheenjohtajia löytyy vain pari, kolme — pahimmassa tapauksessa ei yhtään.

Tässäpä olisi esim. valistuspäivien ohjelmistoon oiva artikkeli. Nimeksi sopisi »Toverihenki ja sen vaaliminen, ynnä vaarat». — Toivottavasti tähänkin valistusmuotoon löytyy joku esitelmöitsijä, joka kykenee esittämään sen niin, että se varmasti vaikuttaa ja tepsii. On jo aika saada tämä kuurojen toverihenkeä jäytävä mädännäisyys poistetuksi ja luoda entistä ehompi yhteenkuuluvaisuuden tunne keskuuteemme.

Aavistaisivatpa ne kuulevat, jotka joskus »eksyvät» tilaisuuksiimme, mistä muutamat siellä niin innokkaasti »keskustelevat», niin varmaankin he alkaisivat tuntea olonsa vaivautuneeksi. Eiväthän hekään omissa tilaisuuksissaan ryhdy nälvimään ja »sortieraamaan mitä tuo tai tämä tekee taikka tekemättä jättää» — sellaisissa asioissa he mieluimmin tekeytyvät mitään huomaamattomiksi ja välttävät puhumasta toisesta henkilöstä mitään sellaista, mikä »haiskahtaa» juorulta. Sellainen keskustelunaihe on heille milteipä kuin »tabu» — s.o. pyhä, koskematon alue. —

Mitä tulee nimimerkin mainitsemiin »pahaan vereen» ja »kartteluun», voin omasta puolestani vakuuttaa ne paikkansapitäviksi. — Hyvin mielelläni kävisin joissakin tilaisuuksissa, mutta periaatteessa en missä vain, koska muutamien yhdistysten komennossa on jotain mätää ja niiden toverihenki sen mukainen. — Sellaisista olen päättänyt pysytellä poissa.

Täst'edes yritän olla itse levittämättä kenestäkään mitään sellaista juttua, mikä on vastoin parempaa tietoani, sekä ajatella ensin ja puhua vasta sitten. — Kuka yhtyy tähän?

A. Puranen.

Tähdenvälejä

VAKAVAA ASIAA

»Tirkistelyssä» Ahti Pääkkönen lehtemme jouluk. numerossa ja nyt A. Puranen koskettelivat erästä hyvälle toverihengelle perin vaarallista ilmiötä. Jokainen on todennut sen olemassaolon ja tuntenut itsensä kiusaantuneeksi sen takia. Nimittäin kaikki muut, paitsi asianomaiset itse, jotka nauttivat toisille aikaansaamastaan mielipahasta niin kauan kuin eivät vuorostaan joudu syömään omaa keitostaan. Juoruilu ja panettelu ovat yhdistyselämässä sellainen tekijä, joka rikkoo hyvän toverihengen. Siitä olisi päästävä. Joitakin vuosia sitten Iisalmen yhdistys päätti periä »koiraveroa» jokaiselta, joka juorusi tai panetteli toisia. Millaisiin tuloksiin tämä »koiravero» johti — ja jota monessa muussa yhdistyksessä naurettiin — sitä en tarkemmin tiedä. Mutta tulos lienee ollut hyvä, koskapa mainittu yhdistys viiden toimivuoden jälkeen omistaa oman talon ja on kaikin puolin vaurastunut sisäisesti ja ulkonaisesti.

Juoruilua ja panettelua ei voi määräyksillä ja hyvällä esimerkillä lopettaa. Esikuvallisinkin meistä voi joutua juorun ja panettelun hampaisiin, ellei toverikurilla kasvateta niiden kantajia ja levittäjiä tuntemaan oma viheliäisyytensä ja luopumaan pahasta tavastaan. Toverit voivat ruveta juorukellojen seuraa hylkimään kuin ruttoista ja niin saa juoruilija ja panettelija omassa yksinäisyydessään miettiä ja katua toisille aiheuttamaansa pahaa. Ehkä hän sitten parantaa tapansa — jos parantaa.

Yhdistystoimintaakin edelläkosketeltu juoruilu ja panettelu haittaa. Johtohenkilöitä panetellaan ja heistä levitetään ilkeitä juoruja. Tämä lamauttaa toimintahalua yhteiseksi hyväksi. Kylliksi saatuaan voi hyväkin puheenjohtaja tai muu toimihenkilö kieltäytyä enää rupeamasta moiseen epäkiitolliseen hommaan. Toisetkin pelkäävät joutuvansa samalla tavoin pahansuovien reposteltavaksi, eivätkä halua ottaa vastuuta yhdistyksessä kannettavakseen. Ja niin saadaan tyytyä sellaiseen johtoon, joka voidaan saada, ja joka ei ole paras mahdollinen. Ja jos näille pahasuisille myrkynlevittäjille annetaan kehoitus itse astua poisvetäytyneiden tilalle, eivät he halua. Heidän on helpompi olla syrjässä ja arvostella ja moittia muita, jotka jotakin yrittävät ja aikaansaavat.

HUVIA JA HYÖTYÄ ALENNUKSELLA

Äskettäin on Helsingin Kuurom.yhdistys saanut kuuroille jäsenilleen oikeuden jäsenkirjaa näyttämällä ostaa lasten- tai sotilaslippuja elokuvanäytäntöihin. Tämä on hyvä asia, sillä kuuroilta menee äänielokuvia katsellessaan hukkaan puolet nautinnosta, kun eivät kuule puhetta eikä musiikkia. On pyydetty nimenomaan huomauttamaan, ettei tungosaikoina pitäisi käydä alennuksella elokuvissa, vaan silloin kun teattereissa on hyvää tilaa. Tämä on aivan oikein. Olemme kiitollisia alennuksesta, jonka olemme saaneet.

LOMAKURSSIT

Paljon puhuttu lomakurssiasiamme on nyt astunut askeleen eteenpäin. Rovasti Myyryläinen on Mikkelissä ollut liittomme puolesta kosketuksissa kaupungin lähellä olevan kristillisen nuoriso-opiston johtoon ja saanut varatuksi lomakurssejamme varten ajan kesäkuun 11—18 p:nä. Kurssit kestävät yhden viikon ja tullaan niillä käsittelemään yhteiskuntaoppia ja sen yhteydessä myöskin yhdistystoimintaa ja muita sosiaaliseen elämään kuuluvia aineita. Kursseille on arveltu voitavan ottaa n. 40 henkeä. Niiden järjestäminen kuitenkin riippuu siitä, saammeko kouluhallituksen myötävaikutuksella valtion avustusta. Varmaan tarkastaja Hiekkala koettaa siinä suhteessa tehdä voitavansa.

Ennenvanhaan oli eri kouluissamme ollut tapana järjestää jatkokursseja entisille oppilaille. Mutta vuosikymmeniin ei sellaisia ole Kuurom. Auttajayhdistyksen puolesta kouluissa toimeenpantu. Kuitenkin kuuroille on tärkeätä, että he silloin tällöin pääsevät kursseilla täydentämään tietojansa. Liittomme on ottanut nämä kurssit nyt ohjelmaansa. Kurssien yhteydessä on tärkeänä aineena myös ääntämisvikojen korjaaminen. Luennot keskitetään yhteen päälinjaan, että se saataisiin perusteellisesti opituksi. Luennoitsijoina tulee olemaan kuurojen opettajia ja muita päteviä henkilöitä, myöskin kuuroja. Välillä järjestetään virkistystilaisuuksia osanottajille. Mikkelin ympäristö on luonnonkaunista. Varmaan mahdollisimman monet kuurot tahtovat järjestää kesälomansa siten, että he voivat osallistua kursseille. Lähemmin niistä ilmoitetaan lehtemme myöhemmissä numeroissa.

KUUROJEN AVIOLIITTOASIA

Aikaisemmin selostettiin tässä lehdessä niitä vaikeuksia, joita nykyinen avioliittolaki ja varsinkin sen van-

hentunut voimaanpanoasetus tuottavat avioliittoon aikoville kuuroille. Liittomme tekemä muutosehdotus on parhaillaan Tasavallan presidentin vahvistettavana. Pian saamme nähdä, missä määrin helpotusta on saatu. Tulemme vielä tekemään esityksiä kuurojen kansalaisoikeuksia loukkaavien rajoitusten poistamiseksi lainsäädännöstä, mikäli nyt ei vielä niistä päästä.

Olemme kiitolliset oikeusministeri Suontaustalle siitä, että hän on asiamme myötämielisesti ja nopeasti hoitanut.

KUUROILLE MÄÄRÄTTÄVÄ TULKKI OIKEUTEEN

Liittomme toimesta on jätetty Oikeusministeriölle anomus, että kuuroille heitä oikeudessa kuultaessa määrättäisiin viittomakielen taitoinen tulkki, jonka palkkio olisi suoritettava yleisistä varoista. Tämä olisi omiaan kohottamaan kuurojen luottamusta oikeuteen, koska he voisivat tulkin avulla tarkoin seurata kaikkea mitä oikeuden puheenjohtaja, syyttäjä tai vastapuoli esittävät. Nykyisen käytännön vallitessa ei voida katsoa, että kuurot olisivat tasavertaisia muiden kansalaisten kanssa oikeuden edessä, koska he eivät voi seurata asiansa käsittelyä ja usein jäävät sen takia huonommalle puolelle — ainakin silloin kun heillä ei ole varaa itse kustantaa tulkkia avukseen.

RUOTSISSA

ovat pikavauhtia toteuttaneet viime elokuisen kongressinsa päätökset ja muuttaneet Svenska Dövstumförbundet'in nimen Sveriges Dövas Riksförbund'iksi (Ruotsin Kuurojen Valtakunnanliitto). Samoin on liiton äänenkannattaja »Dövstummas Tidskrift» vuoden alusta muuttanut nimensä, ollen se nyt »Dövas Tidskrift» (Kuurojen Lehti). Onnittelemme nimensä ajanmukaistanutta veljesliittoa.

Toivottavasti oman liittomme edustajakokous saa vihdoinkin meillä nimenmuutoksen aikaan. »Suomen Kuurojenliitto» tuntuu hyvältä ja sen puolesta puhuu sekin seikka, että 42 jäsenyhdistyksestä jo 27 on kuurojenyhdistyksiä ja 15 vanhasta yhdistyksestä moni varmaan tekisi muutoksen nimeensä, kunhan liitto astuu ensiaskeleen. Kuitenkin meidän on asiaamme ajaessamme käytettävä joskus »kuuromykkä» nimitystä, koska se esiintyy mm. lakitekstissä, koulujen virallisena nimenä yms. Kunhan omassa keskuudessamme toteutamme muutoksen, niin vähitellen saadaan kuuronimitys vakiinnutetuksi kuulevan yleisön tietoisuuteen ja viralliseenkin kielenkäyttöön merkitsemään entistä kuuromykkää.

SÄÄSTÄ PUHEENOLLEN

oli viime syksy harvinaisen lämmin ja lumeton aina jouluun saakka, jolloin alkoi tulla hiukan lunta, mutta pakkasta sitä enemmän. Ennätettiin tuumiskella, olisikohan tämä vanha »Tellus» keikahtanut navoiltaan ja Suomi siirtymässä troopilliselle vyöhykkeelle. Ne tuumailut osoitti tämä tammikuu ennenaikaisiksi, sillä se oli varastoinut pakkasen valtavaa suurhyökkäystä varten. Niinpä nimimerkkikin joutui kesäisissä tamineissa matkoillaan kokemaan aina 40 asteen pakkasta, eikä se vähääkään naurattanut — jos ei itkettänytkään. Maamiehet valittivat lumen vähyyden takia monin paikoin perunain paleltuneen maakuopissa ja hedelmäpuiden olevan samanlaisessa vaarassa kuin sotatalvina. Lumi nimittäin — vaikka se tuntuukin kylmältä — lämmittää ja suojaa. Ilmankos maalaismökeissä ja -taloissa, joissa syksyllä on kylmä ja vetoinen lattia, tuleekin suloinen lämmin, kun kivijalan ympärille luodaan suojaava lumivalli. Tätä keksintöä ei ole patentoitu, vaan saa jokainen sitä käyttää hyväkseen.

YSTÄVÄLLINEN KEHOITUS

on osoitettava niille lehtemme lukijoille, jotka eivät vielä ole pitäneet kiirettä tilauksensa tekemisellä täksi vuodeksi. Ettehän tahtone jäädä ilman omaa lehteänne, josta saatte tietää kaikki mitä hiljaisessa maailmassanne tapahtuu ja on tietämisen arvoista. Kyllä tässä lehdessä on tänä vuonna varmasti »jokaiselle jotakin» tärkeätä. Toimiihan liittomme kuurojen asian hyväksi. Siitä saamme lukea tuloksia lehdestämme. Onhan nytkin tiedossa avioliittolain helpotus, oikeudenkäyntiavustaja, matkalippualennukset, lomakurssit, pohjoismaiset viittomakielikongressit, kansainväliset urheilukisat ja monet muut kotimaan tapahtumat. Lisäksi omat ja naapuriyhdistyksenne järjestävät juhlia ja valistustilaisuuksia, joihin haluatte matkustaa ja joista näette tässä lehdessä uutisia. Lehtenne on lukuisten ja ahkerain kynänkäyttäjien työn tulosta. Se on akkuna omaan hiljaiseen maailmaamme. Ilman sitä olette kuin säkkiin pistetty porsas.

Kiiruhtakaa siis niin pian kuin suinkin lähimpään postikonttoriin ja tehkää tilauksenne. Kehoittakaa naapurinnekin tai kuuleva ystävännekin se tilaamaan, että ymmärtämys kuurojen asiaa kohtaan leviäisi laajemmalle.

Moni yhdistys on suhtautunut leväperäisesti sellaisiin asioihin kuin esim. lehtemme asiamiehen asettaminen. Hyvä asiamies olisi saanut kokouksissa ja muuten kerätyksi jokaiselta tilaukset jo marras- ja joulukuussa ja suostutetuksi useampiakin kuulevia ystäviä tilaamaan lehtemme. Itse hän olisi saanut vaivastaan hyvän palkkion rahassa, samalla tehden hyvän palveluksen omalle ja kuurojen asialle. Sillä mitä enemmän tilaajia lehdellämme on, sitä enemmän varoja liikenee sen kuvitukseen ja muuhun parantamiseen, eikä lehden tarvitse tuottaa tappiota. Lehti ei ole toimittajien, vaan myös kirjeenvaihtajain ja tilaajain yhteistyön tulos. Siksi sen pitää olla jokaisen sydäntä lähellä ja jokaisen ajatella sen tilaajapiirin laajentamista. Jos eivät kuurot välitä omasta asiastaan sen vertaa, on turha valitella asemansa huonoutta. Joka itseänsä auttaa, sitä auttaa Jumalakin, on vanha totuus, mikä pätee aina ja joka paikassa.

Tilauksia tippuu tänne toimitukseen postista joka päivä, mutta niiden tulo saisi sujua nopeammassa tahdissa.

Rep.

ROVASTI K. A. NYMAN 70-VUOTIAS

Vaasassa täytti tammik. 28 p:nä 70 vuotta rovasti Kustaa Adolf Nyman. Hän on syntynyt Hämeenlinnassa, tullut ylioppilaaksi 1899, suorittanut jumaluusopillisen erotutkinnon 1904 ja kasvatusopintutkinnon 1906 sekä samana vuonna kuurojenkoulun opettajantutkinnon. Toimittuaan aluksi kuurojenkoulun opettajana Oulussa ja Turussa sekä läntisen piirin ja Turun hiippakunnan kuurojen pappina hän tuli 1926 Vaasan lääninvankilan ja sikäläisen varuskunnan pastoriksi, jolla paikalla edelleenkin toimii. Hän on myös ollut monet vuodet uskonnon ja filosofian opettajana Vaasan suomalaisessa yhteiskoulussa. Virkansa ohella rovasti Nyman on hoitanut eräitä seurakunnallisia ym. luottamustoimia, joista mainittakoon hänen monivuotinen toimintansa kirkkoneuvoston jäsenenä.

Rovasti Nyman on Vaasassa ollut kuurojen uskollisena ystävänä ja lukuisat vanhemmat kuurot muistavat hänet innokkaana kuurojen pappina siltä ajalta, jolloin koko Suomessa oli vain kaksi tällaista, rovastit Nyman ja Nyberg, jotka eivät koskaan valittaneet työn paljoutta tai työmaansa laajuutta. Toivotamme rovasti Nymanille vielä jatkuvia voimia kuurojen auttajana ja ystävänä.

YLITARKASTAJA PAAVO MUSTALA 60-VUOTIAS

Tammik. 25 p:nä täytti sosiaaliministeriön köyhäinhoitotoimiston päällikkö ylitarkastaja Paavo Mustala 60 vuotta. Ylitarkastaja Mustalan panos yhteiskunnallisessa huoltotyössä on erittäin merkittävä ja hänen lämpimän kristillisyyden sävyttämää asiantuntemustaan on runsaasti saatu käyttää hyväksi myöskin kuurojen huoltotyössä.

Ylitarkastaja Mustala on syntynyt Tuuloksessa. Hän tuli ylioppilaaksi 1908, fil.kandidaatiksi 1912 ja vihittiin maisteriksi 1913 sekä jumaluusopillisen erotutkinnon suoritettuaan myöskin papiksi 1916. Yhteiskunnallisena toimihenkilönä hän on suorittanut tavattoman rikkaan ja siunauksellisen työn monilla eri aloilla. Nykyisessä virassaan hän on avainasemassa myönnettäessä mm. meidän liitollemme valtion avustuksia. Ja on todettu, että ylitarkastaja Mustala on aina ollut valmis kallistamaan korvansa kuurojen tarpeille, vaikka ei valtio aina olekaan voinut niitä täysin tyydyttää. Toivotamme ylitarkastaja Mustalalle tärkeässä työssään edelleen voimia ja halua vähäosaisten kansalaisten aseman kohottamiseen.

Matkamuistelmia

Vuonna 1947 pidetyssä pohjoismaisessa kuurojenkongressissa Tukholmassa valittiin erinäisiä pysyviä toimikuntia työskentelemään läheisemmän vuorovaikutuksen aikaansaamiseksi neljän pohjoismaan kesken. Kongressi velvoitti nämä valitsemansa toimikunnat, joihin jokainen maa oli etukäteen nimennyt vakinaiset edustajansa, työskentelemään mahdollisimman tehokkaasti. Määränä oli ainakin kahdella komitealla, nimittäin Pohjoismaisella yhteistyökomitealla ja Pohjoismaisella viittomakielen yhtenäistyttämiskomitealla kokoontua joka vuosi, vuorotellen eri maissa.

Jostakin meille arvoituksellisesta syystä jäi molempien toimikuntien Köpenhaminan kokous v. 1948 pitämättä. Kokouskutsu saatiin vasta nyt, mutta ainoastaan pohjoismaisen yhteistyökomitean kokoukseen Kööpenhaminassa elokuun 11 p:nä, kuurojen maailmankisojen aattona. Jossakin välissä oli määrä pitää myöskin pohjoismaiden keskeisen Carl Beckerin Säätiön hallituksen ensimmäinen kokous.

Passin hankkiminen ei minulta vienyt suurtakaan aikaa, samoin Tanskan ja Ruotsin viisumit järjestyivät kädenkäänteessä. Laivapaikka oli varattu ja niin sitä »Brynhild» laivalla päästiin kyntämään Suomenlahden aaltoja kauniina kesäisenä päivänä. Tällä kertaa matka suuntautui avomerelle, missä lähin maa oli suoraan laivan pohjan alla, ympärillä meri ja taivas näyttivät yhtyvän.

Erinomaisen sään ansiosta laivamme saapui Tukholmaan pari tuntia ennen tavallista aikaansa. Sai odottaa puoli tuntia ennenkuin laiturilla rupesi näkymään liikettä ja tullipaviljongin ovet avattiin. Sitten vasta se pääsi rantautumaan ja matkustajavirta solumaan maihin.

Turhaan tähystelin ruotsalaisia ystäviäni, jotka olivat luvanneet ottaa työstään lomaa tullakseen vastaan satamaan. Tullin läpi selvisin nopeasti, vaikka maihinnousukaavakkeet olivatkin uusien valuuttasäännösten johdosta hiukan muuttuneet.

Slussenin »hullunmyllyssä» kävi tavanomainen arkipäivän hyörinä, kun astuin raitiovaunuun ajaakseni ystäväini luo. Täsmälleen samaan aikaan he lähtivät linjan päätepisteestä tulemaan satamaan. Niin ajoimme toistemme ohitse.

Selvää siis oli, ettei kukaan vastannut ovikellon soittooni. Jätin matkalaukkuni lähimpään kauppaan, pistin kirjeluukusta lapun, jossa tiedoitin tulevani uudestaan iltapäivällä. Poikkesin sitten yhden ja toisen tuttavani ovikelloa soittamassa, vaan ei kukaan ollut kotosalla. — Aika meni kuitenkin iltapuoleen katsellessani Tukholman rikkaita kauppataloja ja näyteikkunoita. Hinnat olivat tuntuvasti kohonneet ja samoja tavaroita onkin saatavissa nyt omasta maasta halvemmalla.

Iltapäivällä palasin takaisin kauppaan hakemaan matkalaukkuani, joka kuitenkin oli jo aamupäivällä haettu ystävieni tullessa turhalta matkaltaan satamaan. Vastaanotto oli mitä sydämellisin ja kun ei missään maailmankolkassa voi olla törmäämättä nykyisin suomalaisiin, oli täälläkin vierailulla eräs suomalainen rouva, jonka saatoin seuraavana päivänä laivalle hänen matkustaessaan takaisin kotimaahan erään amerikkalaisen kuuron rouvan seurassa.

Tukholmassa oli ollut suuret »lingiaadit» — voimistelujuhlat. Niihin oli osallistunut mm. joukkue belgialaisia kuuroja voimistelijoita. Heidän esityksensä olivat lehtien mukaan saaneet suurinta suosiota rohkeine, tyylipuhtaine liikkeineen. Tämän belgialaisen voimistelijajoukkueen kunniaksi oli järjestetty Tukholman kuurojenyhdistyksessä hienot teeillalliset, joille osallistumaan minut satamassa tavatessaan kuuro tukkukauppias Bussler rouvineen kutsui.

Täytyy antaa täysi tunnustus tukholmalaisten kuurojen hyvälle maulle salin koristelun, voileipäpöydän ja kaiken muun suhteen. Pöydän kulmiin oli mm. asetettu Suomen, Belgian ja Ruotsin liput. Sain kehoituksen istua pöydän päähän kunniapaikalle puheenjohtajan viereen. Seurustelu oli vilkasta ulkolaisten ja ruotsalaisten isäntien kesken, eikä siinä minkäänlaisia kielivaikeuksia esiintynyt. Belgialaisilta kuulimme, että Ruotsi on kallis maa. Tavarain hinta Belgiassa on halvempi. Pojat olivatkin Ruotsin vierailunsa aikana saaneet pitää penninkinsä tarkasti, että olisi riittänyt muistoesineisiinkin. Lopuksi näytettiin filmi Tukholmassa 1939 pidetyistä kuurojen Maailmankisoista ja sitten sanottiin jäähyväiset miellyttäville belgialaisille voimistelijoille.

Tukholmasta matkustin Göteporiin. Kävin siellä Ruotsin Kuurojenliiton entisen sihteerin luona saamassa tarkempia tietoja sanotun liiton hallituksessa tapahtuneesta palatsivallankumouksesta. Siellä oli nimittäin vuoden 1948 kuluessa sihteeri katsonut yhteistyön puheenjohtajan kanssa mahdottomaksi. Uusi sihteeri oli valittu, muttei yhteistyö hänenkään kohdaltaan kauan jatkunut ja niin hallituksen enemmistö, kaikki kuuroja, oli pakoitettu poistamaan liian omavaltaisen ja oman virkansa eduksi liittoa käyttävän puheenjohtaja-konsulentin, papin ja lehtensä naispuolisen aputoimittajan. Heidän tehtävänsä oli jaettu jälleljääneiden hallituksen jäsenten kesken. Liiton kaksivuotiskongressi sai sitten ratkaistakseen, oliko menettely laillinen.

Kävin myös Ruotsin liiton puheenjohtajan, arkkitehti Wibergin luona kuulemassa uutisia. Hän on kuuro, kuukautta aikaisemmin täyttänyt 70 vuotta, mutta ei näyttänyt vanhukselta. Tarmokkaat kasvonpiirteet, voimakas vartalo — hän oli ennen ollut etevä voimistelija ja urheilija — ja hiottu varma ja hieno käytös osoittivat miestä, joka on paljon kokenut, taistellut ja voittanut.

Arkkitehti Gösta Wiberg

Kongressipäivän aattona sain olla läsnä Ruotsin kuurojenliiton hallituksen kokouksessa, jossa todettiin työn sujuneen tapahtuneesta kriisistä huolimatta varsin hyvin, yksinomaan kuurojen omin voimin ja hyvällä yhteistyöllä. Taloudellinenkin asema oli erinomainen. Tilintarkastajain lausunto puolsi tili- ja vastuuvapautta. Jäsenyhdistysten edustajille oli järjestetty informatiotilaisuus samana iltana. Osa edustajista oli saanut tilanteesta ja sen syistä vääriä tietoja. Puheenjohtaja Wiberg, sihteerit Eriksson ja Edenås sekä muutkin hallituksen jäsenet esittivät selostuksen, miksi heidän oli ollut pakko ryhtyä niin radikaalisiin toimenpiteisiin kuin kolmen hallituksen jäsenen erottamiseen. Halukkaat edustajat, jotka useat tahtoivat omin silmin nähdä todistuskappaleet, saivat lukea täysilukuisen hallituksen kokousten pöytäkirjoja sellaisina kuin ne olivat tarkastajien allekirjoittamina lähetetty puheenjohtajalle sekä sellaisina kuin ne olivat häneltä palanneet. Sen jälkeen ei kukaan enää puhunut mitään jatkuvan yhteistoiminnan mahdollisuudesta eroitettujen hallituksen jäsenten kanssa.

Elokuun 7 päivänä kokoontuivat edustajat, liiton hallituksen jäsenet sekä melkoisesti asioista kiinnostunutta kuuroa yleisöä »Waland»in juhlakerrokseen. Siellä oli irtokorokkeilla järjestetty paikat kokouksen virkailijoille pöytineen, joten kaikki voivat heidät nähdä.

Kongressin puheenjohtajaksi valittin Ruotsin kuurojen »teräsmies» arkkitehti Wiberg, sihteereinä toimivat Eriksson ja Edenås. Kokous sujui hyvin Wibergin varmana ja rauhallisesti johtaessa. Tili- ja vastuuvapauden myöntämisen jälkeen tuli käsiteltäväksi 3:n kuulevan hallituksen jäsenen »väliaikainen poissulkeminen». Kun sen laillisuudesta oli ollut eri mieltä, saapui kongressiin pyydettynä tuomari Hedén, joka viittomakielelle tulkitussa lausunnossaan totesi, että hallituksen enemmistö oli toiminut oikein ja täysin liiton sääntöjen mukaisesti. Kongressi hyväksyi yksimielisesti nyt eroittamisen, ja sen jälkeen muutettiin samoin yksimielisesti sääntöjen se pykälä, joka määrää hallitukseen kuulumaan vähintään kolme kuulevaa jäsentä. Nyt siis voitiin joko valita koko hallitus kuuroista tahi jos löytyy yksi tai useampi kuuleva, joka tahtoo todella toimia kuurojen hyväksi, niin heidät voidaan myös valita hallitukseen minkään pykälän rajoittamatta valintavapautta, kuten tähän saakka oli ollut laita.

Muut asiat menivät sitten tavallisessa järjestyksessä. Liiton nimen muuttaminen kuurojenliitoksi tulee sääntöjen perusteellisen korjauksen yhteydessä ratkaistavaksi. (Jatkuu.)

Rautatiehallitus on myöntänyt allamainittuihin tilaisuuksiin osallistuville kuuroille 25 %:n alennuksen yksinkertaisten, myös pikajunalippujen hinnoista valtionrautateillä matkoja varten määräpaikkaan ja takaisin kunkin lähtöasemalle:

Vaasassa maaliskuun 10—12 p:nä pidettäville kuurojen kirkkopäiville;

Helsingissä maaliskuun 25—26 p:nä pidettävään Suomen Kuuromykkäinliiton vuosi- ja edustajainkokoukseen.

Myönnetty alennus on voimassa 2 päivää ennen ja 2 päivää jälkeen kunkin tilaisuuden. Osanottajille myydään lähtöasemalla 1 ½ yksinkertaista matkalippua. Nämä liput, joita menomatkalla ei saa antaa pois, leimataan lähtöasemalla aseman nimileimalla. Matkalippujen ohella lähtöasema antaa jokaiselle matkustajalle todistuskaavakkeen B n:o 118 A, johon on leimattu aseman nimi- ja päiväleima. Nämä todistukset tulee tilaisuuksien järjestäjien täyttää ja varustaa ne liiton leimalla. Paluumatkaa varten ovat ostetut matkaliput voimassa yhdessä mainitulla tavalla täytettyjen ja leimattujen todistuksien kanssa. Puutteellisesti täytetty todistus on kelpaamaton. Todistukset on matkan päättyessä matkalipun kera luovutettava konduktöörille.

KILPAILUKUTSU

Täten on meillä kunnia pyytää kaikkia KUL:n alaisia seuroja ilmoittamaan edustajansa

KUL:n hiihtomestaruuskilpailuihin,

jotka liiton myöntämällä luvalla toimeenpannaan Vaasassa Paukkulan hiihtomajan maastossa helmikuun 25—26 p:nä 1950.

Ohjelma: Lauantaina 25. 2. klo 13.00 *yleinen 10 km* mestaruus, *alle 21 v. 10 km* mestaruus ja *ikäimiesten (yli 35 v.) 10 km mestaruus.*

Samalla suoritetaan seurainvälinen joukkuehiihto kiertopokaalista, jossa otetaan huomioon jokaisen seuran 3 parhaan aika 10 km matkalla. Pokaalia puolustaa Jyväskylän Kuurot Urheilijat. Edellämainitut matkat hiihdetään samalla kertaa ja lähetys tapahtuu 1 min. väliajoin.

Sunnuntaina 26. 2. klo 11 *naisten 5 km* mestaruus ja *yleinen 20 km mestaruus.*

Kilpailuissa noudatetaan SVUL:n kilpailusääntöjä.

Kaikissa lajeissa jaetaan KUL:n mestaruusmitalit I—III palkintoina, paitsi joukkuehiihdossa mestaruus-

mitalit ja II palk. kunniakirjat. Lisäksi jaetaan kunniapalkintoja jokaisessa sarjassa.

Ilmoittautumiset osanottomaksuineen, kultakin kilpailijalta 150 mk sekä kultakin joukkueelta 200 mk, on lähetettävä viimeistään 18. 2. 1950 mennessä os.: Sihteeri Simo Vuorimies, Vaasa, Pitkäkatu 22. Alle 21 v. iän varmentavat seurat.

Oikeus ohjelman muutokseen pidätetään.

Kilpailijoille varataan vapaa majoitus 2 vrk. ajaksi. 25 % rautatiealennus on saatu.

Hiihtoterveisin

VAASAN KUUROJEN URHEILUSEURA
»WELLAS»

Teuvo Taimisto, puheenjohtaja. *Simo Vuorimies,* sihteeri.

VAASAN Kuurojen Urheiluseura »Wellas» toimeenpanee iltaman lauantaina helmik. 25 p:nä klo 19 sekä sunnuntaina helmik. 26 p:nä klo 18 päättäjäisjuhlan palkintojenjakoineen Vetokannaksen V.P.K:n talossa. —

JOENSUUN Kuurot Urheilijat järjestävät hiihtokilpailut ja iltamat Joensuussa helmik. 5 p:nä klo 10 Tikanmäellä.

KANSALLISET HIIHTOKILPAILUT pidettiin Wellaksen järjestäminä Seinäjoella 15. 1. 50. Ne olivat siksi erikoiset, että niissä valittiin pari parasta hiihtäjää osallistumaan SDI:n hiihtomestaruuskilpailuihin 15. 2. Hoforsissa. Järjestely oli moitteeton ja keli luistava pakkasen ollessa n. 5 astetta, joskin vähälumisuus muutamin paikoin haittasi. Katselijat yllätti se, että Leikas voitti valintakilpailun ylivoimaisesti, jättäen olympiakultamiestä Lehtolaa n. 5 minuuttia. Tuntui siltä, että Leikas on loistavammassa vetovireessä kuin aikaisemmin. Tulosten perusteella valittiin P. Leikas ja P. Hantunen. Tähän joukkueeseen liittyy mahdollisesti A. Lehtola. Nuori Bjong edistyi huomattavasti viime vuodesta. Seuraavat tulokset:

15 km valintahiihtokilpailu: 1) P. Leikas, Lahti, 1.08,32; 2) P. Hantunen, 1.11,59; 3) A. Lehtola, Jkylä, 1.12,49; 4) A. Bjong, Psri, 1.12,56.

Ikämiesten 10 km: 1) T. Alakilponen, Wellas, 51,12; 2) K. Laitinen, Wellas, 1.04,23.

Yleinen 10 km: 1) P. Leikas 44,41; 2) P. Hantunen, 47,42; 3) A. Lehtola 47,55; 4) A. Bjong 48,26.

Täyttä 20 km valintakilpailua ei voitu suorittaa vähälumisuuden takia.

JOENSUUN Kuurojen Urheilijain vuosikokous oli tammik. 5 p:nä Niinivaaran kansakoulussa. Seuran puheenjohtajaksi kuluvaksi vuodeksi valittiin Teuvo Lillunen uudelleen. Johtokuntaan tulivat Viljo Lackman (varapj.), Helga Suoninen (siht.), Otto Heiskanen rah.hoit.), Otto Simonen (jäsenm.kant.). Kokousta säesti nuijamiehenä toimittaja Rurik Pitkänen. Pöytäkirjaa piti H. Suoninen.

EPÄVIISAS TOIMENPIDE.

Malmölainen kuurojen urheiluseura »Scania» on vieraillut viime syyskuussa Saksassa, tarkemmin sanoen Kielin kaupungissa. Urheilupoliittiselta kannalta katsoen oli sellainen vierailu hyvin uskallettua varsinkin, kun saksalaiset urheilujärjestöt ovat suljetut pois niin kuulevien kuin kuurojen kansainvälisistä urheiluliitoista.

Koko Euroopan urheilupiireissä herätti aikoinaan suunnatonta huomiota se, että malmölainen kuulevien urheiluseura »Mai» korkeiden urheiluviranomaisten kuulematta ja luvatta mursi Saksan urheilun pitkällisen saarron ja astui tähän pannaan julistettuun maahan esittämään yleisurheilunäytöksiä. Se aiheutti riidan Main ja Ruotsin valtakunnan urheiluliiton välillä, joka antoi varoituksen seuralle. Tämä ei kuitenkaan estänyt seuraa vierailemasta toisen kerran Saksassa antamansa lupauksen mukaisesti huolimatta siitä, että se sai kuulla totuuden liitoltaan. Sen seurauksena oli seuran johtajien kilpailu- ja jäsenkelvottomiksi julistaminen useiksi kuukausiksi.

Scanian tarkoitus oli käynnillään ottaa jälleen urheiluyhteys saksalaisiin kohtalotovereihin jalkapalloilussa, käsipalloilussa ja yleisurheilussa. Sellaiseen vierailuun tarvittiin lupa Ruotsin Kuurojen urheiluliitolta, koska Scania on sen jäsen. Mitään lupaa ei voitu ajatella pyytää kuurojen omalta kansainväliseltä liitolta (CISS), koska tämä liitto sulki pois Saksan yhdessä muiden maiden kanssa. Ja mistä syystä? Mitä sääntöjä vastaan on Saksa rikkonut? Kysymykseen voidaan saada vain vastaus korkeimman johdon ilmoituksen mukaan, että CISS seurasi kuulevien esimerkkiä sulkemalla pois Saksan sodan ja sen julmuuksien johdosta. Meidän on vaikeata ajatella, että kuuroilla olisi jokin osuus sotaan ja sen sanelemaan politiikkaan. Ja me käsitämme, että urheilu ja politiikka ovat kaksi aivan eri tekijää.

Mutta korkeimmassa liitossa istuvat turhantarkat herrat, jotka käsittelevät omien maidensa etujen mukaisesti siten saadakseen huomaavaisuutta itseään kohtaan maidensa vastarintamiespiireissä.

Scanian vierailu on ollut CISS:n korkeiden viranomaisten silmätikkuna, joka kävi selville Ruotsin kuurojen urheiluliitolle osoitetusta kirjelmästä, jossa he vaativat selitystä mainitun seuran vierailun johdosta.

Nämä herrat kävivät kai tekemättömillä asioilla, kun Ruotsin kuurojen urheiluliitolta on saatu lupa Scanian vierailuun, joka hankki kunniaa Ruotsin urheilulle.

Me emme mahda mitään sille, että CISS ei tahdo olla missään tekemisissä Saksan kanssa eikä tässä tapauksessa »tahdo mennä syyhymättä saunaan». Mutta kun CISS:lla on tapana esittää päällepäsmärin osaa, Scanian vastuunalaisilla johtajilla ei ole mahdollisuuksia selviytyä rangaistuksetta. Sen vuoksi seuran johto joutui »Pontius Pilatuksen» eteen, joka tuntui sillä, että Scania julistettiin kilpailukelvottomaksi yhdeksi vuodeksi. Tämä rangaistus on liian ankara »rikoksen» naurettavuuden suhteen. Eivätkä kuurot ainakaan tapelleet toistensa kanssa sotarintamilla.

Scanian taholta ilmoitettiin, että se ottaa asian rauhallisesti eikä tahdo antaa sen häiritä millään tapaa äsken solmittua urheiluvaihtoa, vaan tulee toimenpiteestä huolimatta vielä vierailemaan Saksassa pääsiäisenä 1950.

MAHTIPONTINEN HERRA.

Meitä suomalaisia hämmästytti se, että Ruotsin panokset olivat kovin huonot Kööpenhaminan maailmankisoissa. Tähän päättyi aikakausi »Ruotsin maailman etevimpänä urheilukansana» ruotsalaisten suureksi kaihoksi, mutta sitä ei lainkaan sureta toisissa maissa, sillä ruotsalaisten ylivoimaisuus on kymmenen vuoden ajan ollut musertava ja he olivat saamaisillaan vastustajansa pitämään asiansa menetettynä. Todellisesti liika vaatimus on se, että ruotsalaiset yhtämittaisesti pysyisivät huipussa — ennemmin tai myöhemmin tulee pysähdys. Mutta tätä tosiasiaa ei tunnettu ruotsalainen kuuro urheilukynäilijä Bertil Franklin tahdo tajuta. Ruotsin häviön syistä hän kirjoitti ruotsalaisessa kuurojen lehdessä »Dövstummas Tidskrift» seuraavaa:

»Kisojen parhaillaan käydessä tapahtui sitä, mitä on vähänkin aavistettu, ja tällaista taantumusta ei lasketa urheilijoiden vaan johtajien tilille, jotka valitsivat ja ilmoittivat heidät liikoihin lajeihin. On surullista, että SDI:n korkeimmassa johdossa on itsekkäitä henkilöitä, jotka eivät välittäneet kokeneiden johtajien neuvoista ja ohjeista. Ruotsin tappiota ei voida kuitata ilman muuta, vaan sitä on käsiteltävä SDI:n vuosikokouksessa, jolloin vaaditaan selvää selitystä».

SDI:n johtokunta vastasi hra Franklinille samassa lehdessä mm: että ensiksi se tahtoo osoittaa, että se tapa, jolla hra Franklin reagoi, on täysin ymmärrettävää, koska he samoinkuin Franklin olivat asentuneet Ruotsin mahdollista voittoa varten kansojen kilpailuissa. He ovat selvillä siitä, että Ruotsin kuuron nuorison tulevaisuus ei näytä valoisalta, senjälkeen kun kaikki parhaat urheilijat aikanaan lopettavat urheilunsa. Uusien jäsenten hankkimista olisi parannettava jollakin tavalla niin, että nuoremmat kyvyt astuvat esiin ja ottavat vanhempien paikat. — Johtajien suhteen he pidättyvät torjumasta Franklinin moitteita, sillä heidän asiansa ei ole esittää mitään puolustuksekseen. SDI:n tulevalle vuosikokoukselle kuuluu arvostella sitä tapaa, jolla he ovat hoitaneet tehtävänsä. Ruotsin joukkueen valinnan Kööpenhaminaan hoiti kuitenkin SDI:n johtokunta eikä siis valittujen johtajien niskoille panna Franklinin mielipiteen mukaan virheellisiä valintoja. — Siinäpä on SDI:n johdon koruton mutta miehekäs huomautus.

Mutta moittimishaluinen Franklin ei ottanut järkisyitä kuullakseen, vaan kyhäsi jälleen pitkän artikkelin. Mm. hän sanoi, että hän on ehdottomasti vakuuttunut siitä, että pätevien johtajien avulla, jotka innolla ja suurin uhrauksin ryhtyisivät tekemään olot niin siedettäviksi kuin mahdollista Ruotsin joukkueelle, se olisi selviytynyt paremmin, sillä moitteiden luku oli tavattoman suuri, joka varmasti vaikutti urheilijoiden kuntoon ja kilpailuhaluun, Mutta tavallisen kuolevaisen urheilujohtajan on vaikeata saada herrat vakuuttuneiksi. Hän ei arvostele valintoja, vaan sitävastoin tapaa huolehtia joukkueesta, ja SDI:n toimeenpanokomitean miehillä eli viimeinen sana kyseisen valinnan hoidossa. Jos vuosikokouksen ja toimeenpanokomitean jäsenet olisivat pitäneet vähän paremman huolen tulevaisuuden suhteen, ruotsalaisten ei olisi tarvinnut kokea urheilutappiota. Kaiken, minkä synnynnäinen taistelija Oscar Ryden on vaivoin rakentanut monien vuosien aikana, repivät nopeasti täysin pätemättömät urheilujohtajat, joilta puuttuu hetken vakavuuden tunteminen. — On raskasta moittia johtajia, jotka yrittävät tehdä parhaansa ja siten saada tunnustuksen itselleen. Mutta he saavat syyttää itseänsä, koska he olivat välittämättä kaikista aikaisemista hyvistä neuvoista — luultavasti itsekkyydestä ja sisäisestä salatusta kateudesta. — Tulevassa vuosikokouksessa Franklin sanoi antavansa selonteon siitä tavasta, jolla ruotsalaiset nyt nostaisivat rakkaan kuurourheilunsa terveemmälle pohjalle. Hän sanoi olevansa vakuuttunut siitä, että hänen kannattajansa yksimielisyydellä voivat saada parannuksen, mutta samassa luokassa, jossa oltiin vuosina 1938—1945, he eivät koskaan tule olemaan, ei ainakaan sellaisten herrojen kanssa, joilla nyt on valta.

Tämä arvostelu on mahtipontista, mutta Ruotsin kuurourheilun nykyisiä todellisia olosuhteita ymmärtämätöntä puhetta.

OLYMPIAHIIHTÄJIEMME MUKANA ALPPIMAAHAN

Jatkoa.

Tammikuun 23 päivän aamuaurinko säteili ylt'yleensä huurteen peittämien ikkunoiden lävitse meidän silmiimme, jotka lojuimme puolenmetrin korkuisten, lämpöisten untuvapeitteiden alla. Jaloillemme noustua olimme tarkenevinamme, kun taloamme lämmitettiin pattereilla yhtä säästeliäästi kuin helsinkiläisissä lämpöjohtoisissa vuokrakasarmeissa polttoainepulan vuosina konsanaan. Sitten painuttiin alakerrassa olevaan mukavasti kalustettuun saliin hörppimään aamukahvia leipien keralla sisarusemäntien palvellessa ystävällisesti. Pakkanen tuulahti vastaamme astuessamme ulos ja näin auringonhohtoisessa, runsaslumisessa ympäristössä ja kuulakkaassa säässä mieleemme tuli kaukainen kotimaamme, jossa hiihtokärpäsen puremat ihmiset tähyilivät taivasta turhassa lumen toivossa ja harmaus ja sateentihkuminen olivat vallitsevina. Poikiemme sormia syyhytti kovasti sauvoa oitis silmiensä edessä oleville uppoavan pehmeille laduille, kun suksemme viipyivät vielä rautateiden solmukohdassa. Eilisenä saapumispäivänä järjestelykomitean miehet lupasivat tehdä parhaansa toimittaakseen suksemme mitä nopeimmin perille. Odotusaikaamme kulutimme katselemalla Seefeldin kylää, ostelemalla muistoesineitä kylän puodeissa ja kirjoittelemalla postia kotiin kylän postikonttorissa. Sattuessamme tarkastelemaan Seefeldin rautatieasemarakennusta joku poikamme tirkisti ikkunasta sisään ja viittoili tasajalkaa hyppien, että tuossa nurkassa lojui rakas suksirykelmämme. Mieliharmiksemme oli matkatavaratoimisto kiinni sunnuntain sattuessa. Onnipa, että aseman lähettyvillä oli sattumalta kulkemassa rouva Dora Dienst, jonka tavoitimme ja kerroimme asiamme. Tämä kuvankaunis, muodikkaisiin hiihtotamineisiin puettu maailmantalvikisojen tulkki ja erään vieniläisen kirjapainoliikkeen johtaja säteili iloa ja ystävällisyyttä ympärilleen. Ohimennen sanoen hän on kuurojen vanhempien tytär. Hänen väliintulollaan ja asemapäällikön suosiolla saatiin ulos suksirykelmämme, jota kannoimme »riemusaatossa» majapaikkaamme, joten odotuksemme tuli lyhyemmäksi kuin mitä pelättiin. Kuitenkin vaarallisimmilla ruotsalaisilla vastustajilla oli meistä »etumatka», nim. jo varhaisesta aamusta sukset jaloissaan. Jopa he laittoivatkin salaisen harjoituslenkkinsä itselleen. Tällaisen »juonen» ottivat poikamme aivan rauhalliselta kannalta. Kiireenvilkkaa rasvattiin suksemme ja sitten me painuttiin kukin taholleen tunnustelemaan alppimaastoa. Geschwartzkopfin syöksy-

Ilmarata Seefeldtissä.

hiihtoradan juurella oli lipunmyyntivaja, josta ilmarata kuljetti sekä turisti- että aktiivihiihtäjät istuinkoreissa 320 korkuiselle huipulle shillingin maksua vastaan kohti henkeä. Sitten huipulta laskea hujautettiin päätä huimaavasti. Kylän polvenkorkuiset poikaset ja tyttösetkin osoittivat taiturimaista laskuaan ottamatta yhtään »akkaa» meidän suomalaisten päitä pyörrytettäessä.

Allapainettu päätti koetella nousua suksillaan 1700 m pituisella syöksyhiihtoradalla huvi-ilmamatkan sijasta. Sehän kävi voimille, ja oli otettava vähän väliä henkäystauko. Oli vähältä, ettei heitetty kaikkea yritystä sikseen. Vain hammasta purren hän ponnisti pala palalta kunnes pääsi lopulta huipulle ylt'yleensä hiessä. Siellä oli hiihtomaja, jonka ulkoseinämällä oli muutamia turistihiihtäjiä paistattelemassa. Huippu oli päivän puolella ja auringonlämpöä tarpeeksi asti, joten ei ankarasti hiestyneellä ollut pelkoa vilustumisesta. Huipulta oli monta vaikuttavaa näköalaa. Eteläisellä puolella näkyi lumista maastoa viettämässä, kunnes kaukaa siinsi musta maa — lumettomuus. Jos toisellakin puolella kohosivat majesteettiset alpit (2500—3500 m merenpinnasta). Niiden huipuille tuskin kannatetaan nousta suksilla, sillä tällainen urheilu on hengenvaarallista väijyvien kuilujen takia. Sitävastoin kesäisin reipastelevat urheilukiipeilijät piikkikenkien, nuorien ja pidikkien varassa. Huippu, jolla nyt ihailimme majesteettista näköalaa, oli 1600 m merenpinnasta. 300 m alempana oli Seefeldin kylä (1300 m merenpinnasta). Näillä tienoin on suomalaisittain taajenevaa havumetsää ja korkealuokkaista hiihtomaastoa, jossa ei tunneta mitään jäätikköä, kuten kotosalla luultiin.

Aikansa levähtänyt allepainettu alkoi painua alas muttei kohtisuoraan, vaan syrjittäin. Suomalaista peloitti vallan laskea hujauttaminen pikajunan nopeudella 1700 pituisella ja 320 m korkuisella radalla. Muussa tapauksessa saattaisi hengenkaupalla mennä kuperkeikkaa tahi paiskautua vasten puita. Lopen väsyneenä allepainettu laahautui hotelliin.

Maailmantalvikisojen oli määrä alkaa vasta viiden päivän kuluttua, joten hiihtäjämme käyttivät tätä pitkää väliaikaa hyväkseen tottuakseen alppimaastoon ja -ilmastoon. Tällä korkeudella olevan alppi-ilmaston ja Suomen ilmaston välillä oli tuskin huomattava ero. Ylemmillä alppihuipuilla oli todellisuudessa ohuempaa ilmaa, jonka tuntemiseen ei meillä ollut tilaisuutta, vielä vähemmin haluakaan. Jatkuu.

Merkkipäiviä

Työmies *Jaakko Sauselin* Ylistarossa helmik. 25 p:nä 70 vuotta.

Taiteilija *Juho Pykäläinen* Tampereen Lielahdessa maalisk. 16 p:nä 70 vuotta.

Talontytär *Hilda Tapaila* Rengon kaloisissa täytti tammik. 29 p:nä 50 vuotta. Hilda Tapaila on entisiä Turun koulun oppilaita. On asunut ja työskennellyt koko ikänsä kotitilallaan vanhimman veljensä ja äitinsä kanssa. Veli kaatui talvisodassa ja äitinsä kuoli viime elokuussa. Hilda on nyt yksinänsä kotitilallaan eläkkeellä.

Kirjansitoja *Ilmari Valtonen* täytti tammik. 20 p:nä 50 vuotta Hämeenlinnassa. Valtonen syntyi Hausjärven Ridasjärvellä talollisen poikana. Koulunkäyntinsä suoritti Turussa ja sen päätyttyä työskenteli kotitalossaan siirtyen v. 1928 Hämeenlinnaan Arvi A. Kariston liikkeeseen, jossa hän siitä asti on uskollisena, uutterana ja taitavana työntekijänä työskennellyt. Valtonen omaa hyvän, monipuolisen työtaidon. Hämeenlinnan Kuuromykkäin yhdistys ja urheiluseura ovat Valtosesta saaneet uskollisen, uhrautuvan ystävän. Hämeenlinnan K.m. yhdistys kutsui 25-vuotisjuhlassaan Valtosen kunniajäseneksi tunnustukseksi hänen uskollisesta uhrautuvasta työstään yhdistyksessä. Nuoruuden päivinään Valtonen oli urheilijain eturivin miehiä ja hänen urheilumaineensa oli tunnettu laajalti. Nykyään Valtonen on H.K.U:n puheenjohtajana. Sopuisan hiljaisen ja luotettavan luonteensa ansiosta on Valtonen hyvin pidetty toveri- ja ystäväpiireissä. Onnittelemme nuorekasta miehuusikään ehtinyttä Ilmari Valtosta.

Puuseppä *Emil Kustaa Vastamäki* täytti Raumalla marrask. 18 p:nä 70 vuotta. Hän on syntynyt kalastajan poikana ja asunut Raumalla 40 vuotta puusepän ammattia harjoittamassa. Hänellä on aina riittänyt työtä, sillä hän saavutti uutteruudellaan ja hyvällä ammattitaidollaan raumalaisten suosion. Hän on vielä siksi hyvissä voimissa, että jaksaa edelleen työskennellä kotona. Hän on myös Rauman Kuurojenyhdistyksen jäsen.

Kokouksia Kotimaasta

IISALMEN Kuurojenyhdistyksen, Urheiluseuran ja Raittiusseuran (= Iisalmen Kuurot r.y.) vuosikokoukset pidetään omassa talossa lauantaina ja sunnuntaina helmikuun 11 ja 12 p:nä, alkaen lauantaina klo 18. Kaikki jäsenet saapuville. Tilitys varojen keräyksestä oman kodin hyväksi. »Ukkoherra» esittää elokuvia.

KERAVAN Kuurojenkerhon vuosikokous pidetään O. Heinolla Lapilantie 7 tiistaina helmikuun 14 p:nä klo 18. Tervetuloa!

HÄMEENLINNAN Kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidetään tyttölyseolla helmikuun 19 p:nä klo 13. Saapukaa kaikki uudet sekä vanhat jäsenet kokoukseen.

LAPPEENRANNAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 19 p:nä klo 13 Lappeen seurakuntatalossa. Käsitellään sääntöjen määräämät asiat sekä oman talon hanke. Toimittaja Pitkänen on lupautunut kokoukseen. Jäsenet runsaslukuisina mukaan.

FORSSAN Kuurojenkerhon vuosikokous pidetään seurakuntatalossa sunnuntaina helmikuun 19 p:nä klo 10. Tervetuloa kaikki jäsenet ja vieraatkin.

KUUROJEN KOKOUS pidetään helmikuun 19 p:nä Tikkalan Haukijoella Otto Simosen talossa klo 12.

VAKKA-SUOMEN Kuurojenkerhon vuosikokous pidetään sunnuntaina helmikuun 26 p:nä klo 13 Piuhassa Paavo Niinikankaan talossa. Tervetuloa kaikki, jotka vain pääsevät.

RIIHIMÄEN Kuurojenyhdistyksen vuosikokous pidetään helmikuun 26 p:nä O. Virtasen luona Uramonrinne 9 = Ryttylänpalstat 41. Kokous alkaa klo 12.

VARKAUDEN Kuurojenyhdistys järjestää »hiihdot» maaliskuun 5 p:nä alkaen klo 10. Ikärajaa ei ole, 6—60 v. miehet ja naiset. Matkat miehille 10 km ja naisille 5 km. Samana iltana tehtaan kansakoulussa hauskat iltamat palkintojenjakoineen klo 16. — Nuorta ja vanhaa hiihtäjäkaartia kutsutaan!

Urheiluterveisin Varkauden kuurojen urheilukannattajat.

VAASAN KIRKKOPÄIVÄT pidetään maaliskuun 10—12 päivinä Palosaaren kirkossa. Puhujiksi tulevat kaikki kuurojen papit, majuri Kruhse, herra ja rouva Pitkänen, useita kuuroja puhujia sekä paikkakunnan omia puhujia. Rautatiellä 25 % alennus.

ÄÄNEKOSKEN Kuurojenyhdistyksen kokous pidetään huhtikuun 16 p:nä klo 12 Suolahdessa Kivistön luona.

ESITELMÄPÄIVÄT JOENSUUSSA pidetään kesäkuun 3—4 p:nä. Toimittaja Pitkänen on lupautunut esitelmöimään. Yhteensattumista pyydetään välttämään.

DIAKONISSA Tampereen kuuroille. Tampereen kuurot ovat nyt saaneet oman diakonissansa, joka tulee hoitamaan paikkakunnan kuuroja ja sokeita samalla tavoin kuin Sisar-Eeva Helsingissä. Uuden diakonissan nimi on *Martta Murto*.

Nykyisin hän on opiskelemassa pystyäkseen täyttämään uuden toimialansa asettamat poikkeukselliset vaatimukset.

Sisar Martta aloittaa toimensa *maaliskuun 1 p:nä* ja on hänen osoitteensa: *Tammelanpuistokatu 31.* Puhelin 7250. Vastaanotto arkipäivisin klo 9—10.

Lausumme uuden ystävän sydämellisesti tervetulleeksi piiriimme.

HÄMEENKYRÖN Kuurojenyhdistys on saanut edesmenneen yhdistyksemme jäsenen Väinö Löytömäen omaisilta vastaanottaa 33.000 mk suuruisen rahalahjan. Tätä rahastoa on hoidettava ja käytettävä siten, että rahaston korkovarat 10 vuoden ajan lisätään pääomaan ja sen jälkeen on korot yhdistyksen harkinnan mukaan lahjoitettava seuran alueella olevien vähävaraisempien kuurojen kouluttamiseen.

Yhdistys on edellämainitun lahjoituksen ottanut kiitollisuudella vastaan ja sitoudumme rahastoa hoitamaan ja käyttämään lahjoittajien määräämällä tavalla.

E. K.

HELSINGISSÄ vietettiin itsenäisyysjuhlaa joulukuun 6 p:nä Raittiusseura Surd r.y:n toimesta. Juhla aloitettiin Porilaisten marssilla, jonka hra B. Mouton viittasi, elävöittäen täydellisesti yleisölle tämän koko Suomen kansan rakastaman ja ihaileman marssin sisällön. Tervehdyssanat lausui rva Katri Pitkänen, kosketellen puheessaan itsenäisyyspäivän merkitystä ja toivottaen juhlayleisön tervetulleeksi. Hra T. Rikström lausui isänmaallisen runon hyvin ja vaikuttavasti. Juhlapuheen piti hra Ragnar Östman. Puheessaan hän tulkitsi suomalaisen sydämen tunteet, jotka mahtuvat sanaan Itsenäinen Isänmaa. Vielä puhui rva Ida Mouton runoilija Sakari Topeliuksen ajatuksia ja lausui myös, että todellinen itsenäisyys on myös raittiutta. Arvokas juhla lopetettiin yhteiseen Maamme-lauluun, jonka johti rva Katri Pitkänen.

JOENSUUN kuurot järjestivät onnistuneen pikkujoulujuhlan Niinivaaran kansakoululla jouluk. 18 p:nä klo 17. Tarkoitukseen saatu luokkahuone muutettiin kynttilöin ja kuusenoksin juhlavaksi saliksi. Tilaisuuteen oli saapunut lähes 40 henkeä. Valitettavaa vain oli lehtemme myöhästyminen, joten kaikki lähiympäristön kuurot eivät ehtineet saada tietoonsa kutsua aikanaan.

Alkajaisiksi laulettiin yhteisesti »Enkeli taivaan . . » Tervehdyssanat lausui puheenjohtaja Otto Heiskanen. Runon esitti Helga Suoninen. Välillä saimme nauttia emäntien tarjoamaa joulukahvia pullineen. Tämän jälkeen seurasi Teuvo Lillusen esittämänä mukaansatempaavia kupletteja. Laulua esitti rva Elina Heiskanen ja kertomuksen hra Otto Heiskanen. Jälleen saimme siirtyä juhlavaan joulupöytään herkullisen riisipuuron ääreen. Tätäpä ei ole täällä saatu lähes 10 vuoteen. Niinpä saimmekin sitten herkutella vatsamme täyteen. Välipaloiksi laulettiin »Jouluyö, juhlayö . . .» Ohjelmaa

jatkettiin laulamalla yhteisesti »Kun maas' on hanki . . .» jota seurasi urheiluväen palkintojen jako puheenjohtaja Heiskasen johdolla. Lopuksi esitti rva Hilma Kettunen pari tanssinumeroa. Sittenpä tulikin itse joulupukki lahjapaketteineen. Runsaskätisestipä pukki muistikin jokaista läsnäolijaa. Suur' kiitos pukille lahjoistasi.

Arvontaa oli myös. Kaikki ohjelman suoritukset tulkitsi Helga Suoninen kuuleville juhlavieraille. Näin saivat hekin seurata juhlamme kulkua. Kaiken keholisen nautinnon ja lahjapaketitkin varattomille jäsenilleen olivat yhdistyksen johtokunnat saaneet kuulevilta ystäviltään. Tyytyväisin mielin sitten palasi juhlayleisö yöpuulleen pikkutuntien lähestyessä. H. S.

VAASAN kuurojen shakkikerhon vuosikokouksessa marrask. 27 p:nä valittiin puheenjohtajaksi uudelleen Simo Vuorimies ja johtokuntaan Paul Ahlskog (varap. ja rahast.h.), Erkki Tuliniemi (siht.), Saima Tarvonen (jäsenkirj.), Bror Södergård (kalustonh.), Varalle Veikko Eloranta ja Arvo Koskela. Tilintarkastajiksi Aug. Nordberg ja Alf Södergård, varalle Meeri Vankka. Pöytäkirjan tarkastajiksi Meeri Vankka ja Toivo Tarvonen. Emänniksi Tyyne Vuorimies ja Kaarina Palomäki. Kokousta johti tottuneesti hra Carl-Eric Martola ja pöytäkirjaa piti Simo Vuorimies.

KEMIN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa keskuskansakoululla tammik. 1 p:nä oli 21 jäsentä ja 4 vierasta. — Puheenjohtajaksi valittiin Kalevi Lepojärvi Laurilasta, johtokuntaan Martti Hedman, Vihtori Aitto-oja, Toini Myllykangas ja Anni Haapala. varalle Lauri Tapio ja Mauno Lammassaari. Jäsenmaksuksi määrättiin 60 mk ynnä liittovero 20 mk. Edustajaksi liiton kokoukseen valittiin Kalevi Lepojärvi, varalle Vihtori Aitto-oja.

Samassa kokouksessa perustettiin Kemiin urheiluseura, jossa oli 21 jäsentä. Sihteeri Anni Haapala, Kemi, Haapalank. 8.

HÄMEENKYRÖN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa 5. 1. valittiin puheenjohtajaksi uudelleen Santeri Virtanen, johtokuntaan varap.joht. Anna Lähteenmäki, siht. Esteri Koskinen, rahastonh. Kalle Hietaniemi sekä Tahto Hirvikoski.

LIEKSAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa tammik. 7 p:nä valittiin puheenjohtajaksi edelleen Viljo Lackman, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Ilta Nevalainen, sihteeriksi Antti Oinonen, jäsenkirjuriksi Martti Lampen ja Erkki Ikävalko. Varalle Hilja Lackman ja Ebba Lampen.

JOENSUUN kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa Niinivaaran kansakoululla valittiin puheenjohtajaksi edelleen Otto Heiskanen ja johtokuntaan entiset jäsenet, joten johtokunnan kokoonpano pysyy muuttumatta tämän vuoden.

SAVONLINNAN Kuurojenyhdistyksen vuosikokouksessa tammik. 22 p:nä valittiin puheenjohtajaksi edelleen Aimo Muhonen, varapuheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi Torsti Berg, sihteeriksi Kaarina Muhonen, jäsenkirjuriksi Antti Mikkonen ja Tauno Huttunen. Varajäseniksi tulivat Elli Makkonen ja Tyyne Partanen. Päätettiin anoa maaherralta varojenkeräyslupa omakotirahaston kartuttamiseksi.

VIESTI Suomen nuorten kuurojen ensimmäisiltä kristillisiltä päiviltä on neiti *Marjatta Kota-ahon* kirjoittama, mikä täten mainitaan.

PAST. HYVÄRINEN on saanut uuden asunnon. Hänen osoitteensa on: *Oulu, Kirkkokatu 8.*

KIITOS. Sydämelliset kiitoksemme kaikille, jotka kunnioittivat rakkaamme JUHO TOPPILAN muistoa ja ottivat osaa suureen suruumme.

Anna Toppila ja *lapset.*

Surulla ja kaipauksella, mutta Herran tahtoon tyytyen ilmoitamme, että rakas tyttäremme ja sisaremme

AUNE SOFIA KOMSI

pääsi toivomaansa taivaan kotiin uskossa Vapahtajaansa kodissaan Teuvalla 8 p:nä tammik. 1950. 33 v. 1 kk. 21 p:n ikäisenä.

Jälleennäkemistä odottaen

Sigrid ja *Otto Komsi*
Martta ja *Mirja*
Mari ja *Lauri Laurila* perh.
Bertta ja *Mauri Luhtala* perh.
ym. sukulaiset ja ystävät.

»Siellä sielusi autuas saa veren yhtyä kiitoksehen. Uusin kielin sä käyt Karitsaa kera kiittämähän pyhien».

KUUROJEN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

55. vuosikerta

Julkaisija: Suomen Kuuromykkäinliitto.

Päätoimittaja URHO KIERIMO, Turku, Kuurojenkoulu. Puh. 11 490.

Toimitussihteeri: RURIK PITKÄNEN, Helsinki, Liisankatu 27 E 10. Puh. 38 154.

Toimituskunta: Eino Karilas, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen.

Toimitus ja konttori: H:ki, Liisank. 27 E 10. Puh. 38 154. Kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden 15 päivää.

Tilaushinta: Koko vuodelta 1950 kotimaassa 300:—, ulkomaille 400:—. Tilauksia vastaanottavat kaikki postitoimistot.

Ilmoitushinnat: 1/1 siv. 4.000:—, 1/2 siv. 2.000:—, 1/4 siv. 1.000:—. Lähempiä tietoja saa puh. 38 154.

Kaikki maksut suoritettava Suomen Kuuromykkäinliiton postisiirtotilille n:o 6825 tahi talouspäall. Evert Toiviolle, Helsinki, Laivurink. 33 D 88.

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITTO r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään Helsingissä Marianpäivänä maaliskuun 25 p:nä seuraavan ohjelman mukaan:

Klo 11 **Jumalanpalvelus** Suurkirkon paviljongissa (Helsingin kuurojen kirkossa).

Klo 12 **Vuosikokous** alkaa Elannon juhlasalissa Kaikukatu 2. Esillä sääntöjen 8 §:n määräämät asiat, kysymys liiton nimen muuttamisesta ja edustajain vuosikokoukselle lähettämät asiat. Jokaista 10 jäsentä kohti on edustajilla 1 ääni.

Klo 19 **Päättäjäisillanvietto** Elannon juhlasalissa Kaikukatu 2. Edustajilla vapaa pääsy.

Keskustelukysymykset **perusteluineen** on lähetettävä liiton toimistoon, Helsinki, Liisankatu 27 E 10, **ennen helmikuun 25 päivää,** tullakseen huomioonotetuksi.

Edustajain valtakirjat tai ote vuosikokouksen pöytäkirjan a.o. §:stä on lähetettävä liiton toimistoon helmikuun 28 päivään mennessä. Valtakirjassa tulee olla mainittuna yhdistyksen jäsenluku vuoden 1949 lopussa sekä sen osoittama liittovero 10:— jäsentä kohti lähetettynä liiton rahastonhoitajalle, muuten edustaja voi menettää äänioikeutensa. Liittomme postisiirtotilin n:o 6825.

Liitto maksaa jokaisen yhdistyksen (vähintään 10 jäsentä) yhdelle edustajalle paluulipun hinnan 3. luokassa rautatiellä. 25 %:n matkalippualennus. Asunnostaan on jokaisen itse huolehdittava.

Keskushallitus.

HELSINGIN KUUROMYKKÄIN YSTÄVÄT r.y:n VUOSIKOKOUS

pidetään helmikuun 16 p:nä klo 18 Suomen Kuuromykkäinliiton istuntohuoneessa Liisankatu 27 E 10. Esillä sääntöjen määräämät asiat.

Johtokunta.

OY SURDUS AB:n VARSINAINEN YHTIÖKOKOUS

pidetään Helsingin Kuuromykkäin Yhdistyksen huoneustossa Liisankatu 27 A 8 sunnuntaina maaliskuun 26 p:nä klo 15. Esillä yhtiöjärjestyksen 9 §:n määräämät asiat.

Valtakirjojen tarkastus suoritetaan puoli tuntia ennen kokouksen alkamista samassa paikassa.

Johtokunta

Ahkera ja töistään huolehtiva

KUURO KARJAPALVELIJA

saa paikan heti tai sopimuksen mukaan maalaistalossa. Palkkavaatimukset, huomioonottaen talon ylöspidon, ja jäljennös työtodistuksista pyydetään lähettämään heti osoitteella:

Maanviljelijä *Mikko Häyrinen*
Kuitula, Marjotaipale.

Osinkojen periminen

Kaikkia niitä osakkaita, joilla on *nostamattomia osinkoja* edellisiltä vuosilta, kehoitetaan käymään ne perimässä yhtiön konttorista Aleksanterinkatu 12. Konttori on avoinna jokaisena arkipäivänä klo 9—16, lauantaisin ja pyhän aattoina klo 9—13. Osingot on noudettava joko henkilökohtaisesti taikka oikeaksi todistetulla valtakirjalla.

Johtokunta.

Tilatkaa vuodeksi 1950

KUUROJEN LEHTI

55. vuosikerta

Lehti ilmestyy kerran kuukaudessa 16-sivuisena, paitsi kesällä kaksoisnumerona, ja mahdollisuuksien mukaan kuvitettuna, seuraten valppaasti tapahtumia kuurojen maailmassa. Siitä saatte tiedot kokouksista ja juhlista, matkalippualennuksista sekä urheilusta ja monesta muusta teille tärkeästä asiasta. Erikoisesti kuurojen ammattiopetuksen kehitystä seurataan tarkoin.

Toimituskuntaan kuuluvat: Eino Karilas, Urho Kierimo, J. K. Palomaa, Lauri Paunu, Katri Pitkänen ja Rurik Pitkänen sekä lukuisat avustajat eri puolilla maata.

Tilausmaksu 300 mk koko vuodelta. Ulkomaille 400 mk. Koulujen oppilaat saavat tilaamalla sen opettajansa kautta 50 markalla.

Tilauksia ottavat vastaan kaikki postikonttorit sekä asiamiehet yhdistyksissä ja voidaan lehti tilata myös liittomme postisiirtotilin n:o 6825 välityksellä suoraan liiton toimistosta Helsinki, Liisankatu 27 E 10.

Tehkää tilauksenne heti!

URHO KIERIMO,
päätoimittaja

RURIK PITKÄNEN,
toimitussihteeri

Kauppakirjapaino Oy. Helsinki 1950